

Aan: alle betrokkenen bij het Titus Brandsma Memorial

EEN TEKEN VAN LEVEN
uit het Titus Brandsma Memorial

Nijmegen, 1 mei 2020

Beste mensen,

Wie had dat kunnen denken 7 weken geleden, dat onze samenleving zou langdurig zo drastisch zou veranderen. Na de eerste schok in reactie op de persconferentie van premier Rutte op 12 maart dacht ik nog: “Als we twee weken binnen blijven is het virus dood en kunnen we daarna gewoon weer verder gaan.” Nu moeten we wennen aan het idee dat we tot aan het moment dat er een vaccin beschikbaar is in een ‘1½ meter samenleving’ zullen leven.

Ik weet niet hoe het u vergaat, maar in deze periode word ik flink heen en weer geslingerd. Er zijn periodes dat ik heel erg geniet van de rust en de stilte. Dat er even niet zoveel ‘moet’ en er wat meer tijd voor bezinning is. Maar er zijn ook van die momenten dat ik me vertwijfeld afvraag: “In wat voor een wereld zijn we terecht gekomen?!” Zo zat ik vanmorgen voor de vijfde keer voor de computer om te kijken naar een begrafenis van een lid van onze Karmelorde in Nederland. Drie broeders en twee zusters zijn inmiddels overleden. Ook in de congregatie van Laetitia en Truus Aarnink, de zusters van JMJ, zijn al een aantal zusters overleden. Hoe een onzichtbaar klein organisme onze wereld op z’n kop kan zetten. Onze persoonlijke wereld, en ook heel de wereldwijde mensengemeenschap. Waarbij wij ons nog gelukkig mogen prijzen in een land te leven met veel medische en financiële middelen.

In de komende week zal het bestuur van het Titus Brandsma Memorial voor het eerst sinds de Coronacrisis proberen via de computer met elkaar te vergaderen. Eén van de agendapunten zal zijn: hoe is het denkbaar om weer bepaalde activiteiten in het TBM op gang te brengen? Wat is daarvoor nodig, wat zullen de voorwaarden moeten zijn? Welke risico’s lopen we, zolang er nog geen vaccin is? Persoonlijk vind ik dat heel spannend omdat de ruimtes van het TBM direct grenzen aan de ruimtes van ons klooster, waar een aantal bewoners vallen onder de term “kwetsbare ouderen”.

Een ander aandachtspunt zal zijn de pyloon ter gedachten aan Titus Brandsma op het kerkplein. Deze blijkt inmiddels flink door weer en wind aangetast te zijn, en we moeten nadenken over mogelijkheden van herstel.

Ook zal het bestuur worden bijgepraat over de ontwikkelingen met betrekking tot de tuin rond de kerk. Daar is de afgelopen weken, zoals u weet, hard aan gewerkt. Nu ligt ze stilletjes te wachten, totdat de 5000 (!) plantjes die besteld zijn gepland zullen worden, en de bevoeiingsslangen zullen worden neergelegd.

In de bestuursvergadering zullen we verder ook kijken naar de financiële positie van het TBM, als gevolg van de coronacrisis.

De komende week gaan we gedenken dat Nederland 75 jaar geleden bevrijd werd. Een wonderlijke situatie om bevrijding te vieren terwijl we in zekere zin opgesloten zitten. Misschien dat het ons wel extra kan uitnodigen om over de vele aspecten van vrijheid en bevrijding na te denken. Welke vrijheid heeft het einde van de Tweede Wereldoorlog ons gebracht? Hoe gaan we daarmee om? Ook Pasen betekent bevrijding. Om wat voor bevrijding gaat het daarbij? Misschien vieren we de bevrijding die Jezus gebracht heeft ook wel in een situatie waarbij we feitelijk nog opgesloten zitten. Dichte deuren. Van ons huis, van ons hart?

Van harte wens ik u een goede bevrijdingsweek.

Marieke Rijpkema
(beheerder Titus Brandsma Memorial)

P.S. Op www.titusbrandsmamemorial.nl/Psalmvieringen.html kunt u zondag de viering verwachten rondom psalm 115.